

**Міністерство культури та інформаційної політики України
Комунальний вищий навчальний заклад
«ДНІПРОПЕТРОВСЬКА АКАДЕМІЯ МУЗИКИ ім. М. ГЛІНКИ»
Дніпропетровської обласної ради**

ЗАТВЕРДЖУЮ

Ректор КВНЗ «Дніпропетровська
академія музики імені
М. Глінки» ДОР

проф. Ю. М. Новіков

» серпень 2021 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА

**НАУКОВА КОМУНІКАЦІЯ В СУЧАСНОМУ
МИСТЕЦТВОЗНАВСТВІ: ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ**

Галузь знань: 02 «Культура і мистецтво»

Спеціальність: 025 «Музичне мистецтво»

Рівень вищої освіти: третій (освітньо-творчий)

Ступінь вищої освіти: доктор мистецтва

Розробник: Берегова О. М., доктор мистецтвознавства, професор кафедри «Історія та теорія музики» Дніпропетровської академії музики імені М. І. Глінки.

Рецензенти:

Кияновська Л. О., член-кореспондент Національної академії мистецтв України, доктор мистецтвознавства, професор, завідувач кафедри історії музики Львівської національної музичної академії імені М. В. Лисенка

Зав'ялова О. К., доктор мистецтвознавства, професор, завідувач кафедри образотворчого мистецтва, музикознавства та культурології Сумського державного педагогічного університету імені А. С. Макаренка

Робочу програму навчальної дисципліни «Наукова комунікація в сучасному мистецтвознавстві: теоретичні та практичні аспекти» третього (освітньо-творчого) рівня вищої освіти (ступінь «доктор мистецтва») галузі знань 02 «Культура і мистецтво», спеціальності 025 «Музичне мистецтво» затверджено та введено в дію рішенням Вченої ради КВНЗ «Дніпропетровська академія музики імені М. І. Глінки» ДОР (протокол №1 від 31 серпня 2021 р.).

Голова Вченої ради проф. Ю. М. Новіков

Робочу програму навчальної дисципліни «Наукова комунікація в сучасному мистецтвознавстві: теоретичні та практичні аспекти» третього (освітньо-творчого) рівня вищої освіти (ступінь «доктор мистецтва») галузі знань 02 «Культура і мистецтво», спеціальності 025 «Музичне мистецтво» розглянуто та схвалено на засіданні кафедри історії та теорії музики КВНЗ «Дніпропетровська академія музики імені М. І. Глінки» ДОР (протокол №1 від 27 серпня 2021 р.).

Завідувачка кафедри проф. С. А. Щітова

Робоча програма навчальної дисципліни «Наукова комунікація в сучасному мистецтвознавстві: теоретичні та практичні аспекти» відповідає тимчасовому стандарту третього (освітньо-творчого) рівня вищої освіти галузі знань 02 «Культура і мистецтво», спеціальності 025 «Музичне мистецтво», освітньо-творчій програмі «Музичне мистецтво» 2021 року, навчальним планам підготовки здобувачів освітньо-творчого ступеня «доктор мистецтва» 2021/2022 навчального року, методичним рекомендаціям Міністерства освіти і науки України (лист 1/9-434 від 09.07.2018 р. «Щодо рекомендацій з навчально-методичного забезпечення»).

Завідувач відділу аспірантури доц. Б. Є. Жулковський

©Берегова О. М., 2021 рік

©Дніпропетровська академія музики ім. М. І. Глінки, 2021 рік

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Сучасний світ немислимий поза межами інформації, спілкування і комунікації. Перетворення, що відбуваються в соціумі, великою мірою спричинені розвитком комунікацій і засобів зв'язку, впливом мас-медіа та глобальних комп'ютерних мереж. Комунікація пронизує всі аспекти суспільного буття, інформаційний бум, що почався в середині XX століття, триває й дотепер, набуваючи все нових форм, екстенсивне розповсюдження інформації в усіх сферах політичного, економічного, соціально-культурного життя та вдосконалення процесів обробки інформації постійно трансформують суспільство. Постінформаційна доба як ера інформаційно-комунікаційних технологій принесла з собою радикальні зміни у всьому, що стосується інформації та роботи з нею, а саме принципів пошуку, відбору, аналізу інформації, обміну інформацією, а також її розуміння і сприйняття. Особливо це торкнулося різних галузей науки як сфери вироблення нового знання. Сучасний науковець зіштовхується також не тільки з суто науковими проблемами пошуку теми і джерел, розробки концепції і власне написання наукової роботи. Не менш важливою складовою наукової діяльності є презентація проведеного дослідження у вигляді наукових публікацій та виступів на вітчизняних і міжнародних наукових конференціях, що, своєю чергою, вимагає вміння здійснювати пошук адекватних темі дослідження фахових наукових видань, розбиратися в різних моделях оформлення дослідження згідно з вимогами того чи іншого наукового видання, формувати власний імідж на спеціалізованих наукових Інтернет-платформах та у соціальних мережах тощо.

Курс «Наукова комунікація в сучасному мистецтвознавстві: теоретичні та практичні аспекти» має на меті допомогти молодому вченому-гуманітарію зорієнтуватися в нових принципах обміну науковою інформацією та функціонування наукових спільнот в Україні і світі.

Метою курсу є оволодіння комплексом знань, умінь і навичок з питань наукової комунікації в сучасному мистецтвознавстві та можливостями їх практичного застосування в майбутній професійній діяльності.

Завдання курсу:

- сформувати у здобувачів наукового ступеня «доктор мистецтва» уявлення про феномен комунікації в сучасному соціокультурному просторі;
- розкрити сутність наукової комунікації як специфічної системи інформаційно-комунікаційних технологій;
- означити основні складові системи наукової комунікації та принципи її функціонування;
- виявити специфіку використання наукових комунікацій в культурі та музичному мистецтві України;
- дати слухачам курсу можливість активізувати власний комунікаційний потенціал.

Найменування Показників	Галузь знань, напрямок підготовки, освітньо- кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни
		денна форма навчання
Кількість кредитів ECTS – 4	02 «Культура і мистецтво» 025 «Музичне мистецтво» Освітній рівень – третій (освітньо-творчий) рівень вищої освіти Ступінь – «доктор мистецтва»	Нормативна
Семестрів: 1		Рік підготовки: 1-й (асистентура-стажування)
Змістових модулів: 2		Семестри: 2-й
Індивідуальне науково- дослідне завдання: —		Теоретичні, лекційні – 30
Загальна кількість годин: 120		Практичні, семінарські – 30
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 4 самостійної роботи студента – 4		Самостійна робота – 60 Вид контролю: екзамен – 2-й семестр

2. ЗАПЛАНОВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

У результаті вивчення навчальної дисципліни творчий аспірант **повинен знати**: основні поняття теорії комунікації, визначення основної термінології курсу, етапи формування і розвитку, складові та принципи функціонування системи наукової комунікації; методи пошуку адекватних темі дослідження наукових фахових видань, правові аспекти діяльності науковця, які стосуються авторських прав, академічної доброчесності, а також видів їх порушень і юридичної відповідальності;

вміти: складати і поширювати документи, які використовуються у практиці наукової комунікації, володіти навичками презентації власних наукових досліджень, розрізняти доброчесні і «хижацькі» наукові видання, створювати і регулярно оновлювати власні профілі на спеціалізованих Інтернет-платформах та в соціальних мережах для науковців;

володіти загальними компетентностями:

- здатність до пошуку, систематизації, критичного аналізу інформації з різних джерел;
- здатність планувати та реалізувати комплексні творчі мистецькі проєкти, зокрема в міждисциплінарних галузях, на основі системного наукового/художнього світогляду із застосування сучасних інформаційних та комунікаційних технологій та методик;

- здатність спілкуватися з науковою науковою / творчою спільнотою українською та іноземною мовами з метою презентації та обговорення результатів своєї наукової / творчої праці в усній / письмовій формі;
- усвідомлення необхідності та постійне дотримання норм наукової / творчої мистецької етики;
- здатність розробляти наукові / мистецькі проєкти та керувати ними, складати пропозиції щодо фінансування наукових досліджень / творчих заходів, реєстрації прав інтелектуальної власності;
- здатність до участі в роботі дослідницьких / творчих мистецьких колективів на міжнародному рівні.

володіти фаховими компетентностями:

- здобуття глибинних знань, умінь і навичок у галузі музичного мистецтва, зокрема засвоєння основних ідей і концепцій, розуміння теоретичних і практичних проблем, історії становлення та сучасного стану музикознавчої думки, оволодіння термінологією з наукового / творчого мистецького напрямку;
- здатність аналізувати музичні явища з погляду фундаментальних наукових / мистецьких принципів, класичних і новітніх дослідницьких творчих методів та на основі відповідних загальнонаукових підходів;
- здатність до реалізації завдань міждисциплінарних музикознавчих та культурологічних досліджень;
- здатність планувати й організовувати професійну та науково-інноваційну / творчу мистецьку діяльність у галузі музичного мистецтва, зокрема в ситуаціях, що потребують нових стратегічних підходів;
- здатність до креативної діяльності в інноваційній та науковій / творчій мистецькій сферах.

Програмні результати навчання:

- знати основні класичні та новітні музикознавчі і мистецтвознавчі концепції, фундаментальні праці з конкретної музичної спеціалізації, глибоко розуміти теоретичні та практичні проблеми у напрямі дослідження / творчості.
- на основі системного наукового/художнього світогляду аналізувати та узагальнювати складні явища суспільного життя, пов'язувати філософські проблеми з вирішенням завдань, що виникають у науковій та творчій діяльності, застосовувати емпіричні та теоретичні методи навчання
- уміти проводити огляд, критичний аналіз, оцінку та узагальнення різних наукових / творчих мистецьких поглядів у галузі дослідження / творчості, формулювати та обґрунтовувати власну наукову / мистецьку концепцію.

- обирати адекватну методологію предмету музикознавчого дослідження, запроваджувати сучасні методи наукових досліджень / творчості для розв'язання широкого кола проблем у галузі музичного мистецтва.
- дотримуватися норм наукової / творчої мистецької етики при здійсненні наукової / художньої діяльності та реалізації мистецького проєкту.
- планувати, ініціювати, здійснювати розробку дослідницько-інноваційних / мистецьких проєктів, керувати роботою наукових / творчих колективів.
- аналізувати, тлумачити та правильно застосовувати норми, що регулюють правовідносини у сфері наукової / творчої мистецької власності.
- використовувати інформаційно-комунікаційні технології у педагогічній / менеджерській / творчій мистецькій / науково-інноваційній діяльності.
- ефективно комунікувати у науковому / творчому просторі, зокрема й міжнародному, для розв'язання різноманітних вузькоспеціальних і загальних завдань у мистецтвознавстві та міждисциплінарних дослідженнях.
- презентувати результати власних оригінальних творчих проєктів / наукових досліджень державною та іноземною мовами в усній і письмовій формах: продукувати та грамотно оформлювати різножанрові мистецькі проєкти / наукові тексти відповідно до сучасних вимог.
- реалізовувати ефективні стратегії дослідницького /творчого мистецького самовдосконалення та обирати коректні засоби саморозвитку.

Програма курсу побудована за модульним принципом і включає лекційні заняття, семінари у вигляді колоквиумів і наукових дискусій, дистанційні форми набуття знань та самостійну роботу здобувачів наукових ступенів. Формами модульного контролю є тестові творчі завдання, презентації за темами творчих проєктів аспірантів та підсумковий екзамен.

3. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Семестр 2. Наукова комунікація в сучасному мистецтвознавстві: теоретичні та практичні аспекти

Змістовий модуль 1. Наукова комунікація: історія і сучасність

Тема 1

Вступ до курсу. Комунікація як соціокультурний феномен

«Інформаційне» та «постінформаційне» суспільство. Визначення поняття комунікації: історична ретроспектива та сучасна інтерпретація терміну. Мета комунікації. Особливості феномену комунікації. Найпростіша модель комунікації. Інформаційно-кодова та семіотична моделі комунікації. Поняття інформації, джерела інформації, повідомлення. Кодування/декодування повідомлення. Проблема інформаційного шуму в комунікації. Зворотний зв'язок у комунікації.

Тема 2

Музична комунікація: тенденції і виклики часу

Процес музичної комунікації в поняттях і категоріях математично-кодової теорії К. Шеннона – У. Вівера. Особливості каналів трансляції художніх вартостей в галузі музичного мистецтва. Зміна ролей композитора і виконавця – історичний аспект. Виконавець як співавтор у музичній комунікації. Додаткові ланки в акті музичної комунікації – видавець, продюсер, редактор, музичний критик і т.д. Умовна модель сучасної музичної комунікації. Подібне і відмінне при живому виконанні музичного твору та при відтворенні звукозапису. Специфіка музичної комунікації в масовій та академічній музичній культурі. Необхідність пристосування музичного мистецтва до нових функцій і вимог, які диктують ЗМІ та віртуальні канали розповсюдження інформації. Музична комунікація в нових умовах ринкової економіки.

Тема 3

Наукова комунікація та її особливості у сфері музичного мистецтва

Поняття наукознавства і наукової комунікації. Вітчизняні і зарубіжні дослідники в галузі наукознавства Ю. Гарфілд, Д. Прайс, У. Д. Гарвей, Дж. Р. Коул, Г. М. Добров, В. Ж. Келле, О. З. Мирська, Е. М. Мирський, В. М. Садовський, В. Онопрієнко, О. К. Осенко та ін.. Еволюція галузі наукознавства від часу виникнення і до наших днів.

Основні елементи комунікації в науці та їхні особливості. *Відправник повідомлення* (комунікант), *пвідомлення* (комунікат), *канал комунікації* *отримував повідомлення* (реципієнт). *Зворотний зв'язок* як обов'язкова складова наукової комунікації.

Класифікація видів наукової комунікації.

Тема 4

Бібліотеки, архіви, інформаційні центри, музеї та їхня роль у науковій комунікації

Бібліотека як культурно-освітній заклад. Найкрупніші наукові бібліотеки України. Бібліотеки навчальних закладів як важливі освітньо-наукові підрозділи. Науково-дослідна діяльність бібліотек. Центральна наукова бібліотека імені академіка В.Вернадського – найкрупніша нотно-наукова книгозбірня Європи. Електронна бібліотека як нова інформаційна система.

Архів як установа зі зберігання документів. Види архівів. Сучасна мережа державних архівів України.

Інформаційні центри як осередки інформації з певних напрямів життєдіяльності суспільства. Культурно-інформаційні центри у складі закордонних дипломатичних установ України та їхня роль у розповсюдженні інформації про українську культуру, освіту, науку за межами нашої держави. Інформаційні центри інших держав в Україні.

Музеї та їхня роль у науковій комунікації. Види музеїв. Музеї національного значення. Науково-дослідна діяльність музеїв. Поняття віртуального музею.

Тема 5

Еволюція наукового журналу як засобу наукової комунікації: від друкованих видань до оригінальних електронних наукових ресурсів

Поява перших друкованих наукових видань. Еволюція друкованих наукових видань. Редакційна колегія і редакція наукового журналу. Роль відповідального секретаря і редактора-упорядника. Структура наукового журналу, редагування, рубрикація, верстка. Відмінність і подібність понять збірника наукових праць і фахового наукового журналу. Формування понять редакційної політики, етики наукових публікацій, коректності цитувань, рецензування тощо. Анотації і списки використаних джерел як обов'язкові складові наукової публікації. Коректність оформлення анотацій і списків використаних джерел. Зростання ролі англійської мови в науковій комунікації і справі видання наукових журналів.

Етапи еволюції електронних наукових журналів у XX столітті.

Проблеми, які необхідно вирішувати видавцям електронних журналів.

Тема 6

Академічна доброчесність. Некоректні технології в науковій комунікації і методи протидії їм

Законодавство України про освіту і поняття академічної доброчесності (чинний Закон України «Про освіту», зокрема ст.42). Необхідність дотримання принципів академічної доброчесності педагогічними, науково-педагогічними та науковими працівниками, а також здобувачами освіти всіх рівнів. Види порушень академічної доброчесності. Академічний плагіат, самоплагіат, фабрикація, фальсифікація, обман, псевдонаука як некоректні технології в науковій комунікації. Форми та види відповідальності за порушення академічної доброчесності.

Тема 7

Бібліометрія, наукометричні бази даних, індекси цитувань та інші статистичні методи в науковій комунікації

Наукометрія і бібліометрія як специфічні розділи наукознавства. Статистичні дослідження структури та динаміки масивів наукової інформації. Поняття наукометричної бази даних. Види міжнародних наукометричних баз.

Методи оцінювання ефективності діяльності як окремого вченого, так і наукових колективів. Розробка і впровадження кількісних показників наукометричних баз даних – індексів цитувань, імпакт-факторів тощо.

Характеристика міжнародної наукометричної бази даних Філадельфійського інституту наукової інформації Web of Science у частині видань з мистецтва та гуманітарних наук.

Характеристика міжнародної наукометричної бази даних Scopus.

Наукові видання України в базах даних Scopus та Web of Science.

Вимоги до журналів, які індексуються базами даних Scopus і Web of Science. Перспективи українських музикознавчих і культурологічних наукових видань щодо входження в ці бази даних.

Змістовий модуль 2. Практичні аспекти використання наукових комунікацій

Тема 8

Наукова стаття, наукова доповідь, наукова дискусія як ефективні методи пропаганди наукових ідей

Відмінне і подібне в поняттях усної і письмової наукової комунікації. Наукова стаття як основний жанр публікаційної активності науковця. Види наукових статей (проблемна, аналітична, оглядова тощо). Основні структурні елементи наукової статті. Поняття наукової етики, коректності цитувань. Підготовка статті до публікації. Анотації і списки використаних джерел як обов'язкові складові наукової публікації. Зростання ролі англійської мови в науковій комунікації. Проблема пошуку адекватного видання для публікації статті в міжнародному науковому журналі.

Усні форми наукової комунікації (наукова доповідь, презентація, наукова дискусія тощо) та їхні особливості. Принципи підготовки наукової доповіді.

Мета проведення наукової дискусії. Словесні формули упевненості/сумніву, згоди/незгоди, заперечення/ствердження тощо, які вживаються під час дискусії. Спонтанні та організовані дискусії. Основні етапи проведення організованої дискусії. Помилки під час проведення дискусій. Види і методи наукових дискусій (диспут, полеміка, софістика, евристика, «мозковий штурм» (брейнстормінг), синектика.

Тема 9

Публічні наукові заходи як ефективний і оперативний канал наукової комунікації

Поняття пропаганди та псевдоподії. Різноманіття форм пропаганди наукових ідей і здобутків. Типи і види наукових конференцій: власне конференція, «круглий стіл», семінар і його сучасний варіант вебінар, симпозіум, конгрес, конкурс наукових робіт, науково-популярний захід тощо. Принципи організації і проведення наукових конференцій. Організаційний комітет і розподіл обов'язків між його членами. Вибір теми і напрямів роботи конференції. Залучення організацій-партнерів. Окреслення кола спікерів. Формування програми конференції. Виготовлення друкованої і рекламної продукції. Реклама в Інтернеті і соціальних мережах. Проведення наукових конференцій в інтерактивному (онлайн) режимі як ефективний спосіб

розширення аудиторії слухачів. Використання ЗМК під час проведення наукових конференцій.

Тема 10

Імідж науковця. Індивідуальні профілі вченого на міжнародних наукових електронних платформах як декларація про наукову діяльність

Поняття іміджу. Активний та пасивний шляхи формування іміджу. Соціальна та особистісна моделі побудови позитивного іміджу. Найважливіші складові іміджу науковця. Професійний авторитет як основа іміджу вченого. Роль жестикуляції в міжособистій комунікації. Жести впевненості, агресивності, незгоди тощо. Індивідуальні профілі вченого на міжнародних наукових електронних платформах Google Scholar, ORCID, ResercherID, ScopusID, ReserchGate як декларація про наукову діяльність.

Імідж Дніпропетровської академії музики імені М.І.Глінки як освітньо-наукової та науково-дослідної установи. Офіційний веб-сайт як джерело інформації про наукову діяльність Академії

Міжнародний науковий імідж України.

Тема 11

Презентація науково-творчого проекту в дискурсі практичного використання комунікаційних технологій

Поняття презентації. Основні етапи підготовки презентації, складання плану презентації. Поведінка під час презентації, вербальні і невербальні засоби комунікації. Використання технічних засобів і комп'ютерних програм (зокрема Power Point) для проведення презентації. Залучення представників ЗМК для висвітлення презентацій. Деякі секрети успішної презентації.

4.СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Назва змістових модулів і тем	Обсяг годин Аудиторних	Теоретичні лекції	Практичні Семінарські/
1	2	3	4
Тема 1. Вступ до курсу. Комунікація як соціокультурний феномен	4	4	
Тема 2. Музична комунікація: тенденції і виклики часу	4	4	
Тема 3. Наукова комунікація та її особливості у сфері музичного мистецтва	4	4	
Тема 4. Бібліотеки, архіви, інформаційні центри, музеї та їхня роль у науковій комунікації	4		4
Тема 5. Еволюція наукового журналу як засобу наукової комунікації: від друкованих видань до оригінальних електронних наукових ресурсів	4	4	
Тема 6. Академічна доброчесність. Некоректні технології в науковій комунікації і методи протидії їм	4		4
Тема 7. Бібліометрія, наукометричні бази даних, індекси цитувань та інші статистичні методи в науковій комунікації	4	4	

Тема 8. Наукова стаття, наукова доповідь, наукова дискусія як ефективні методи пропаганди наукових ідей	8	2	6
Тема 9. Публічні наукові заходи – ефективний і оперативний канал наукової комунікації	8	2	6
Тема 10. Імідж науковця. Індивідуальні профілі вченого на міжнародних наукових електронних платформах як декларація про наукову діяльність	8	4	4
Тема 11. Презентація науково-творчого проекту в дискурсі практичного використання комунікаційних технологій	10	2	6
РАЗОМ ЗА МОДУЛЕМ I	60	30	30

5. ТЕМИ СЕМІНАРСЬКИХ І ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

№ з/п	Назва теми	Кількість Годин
1	Бібліотеки, архіви, інформаційні центри, музеї та їхня роль у науковій комунікації	4
2	Академічна доброчесність. Некоректні технології в науковій комунікації і методи протидії їм	4
3	Наукова стаття, наукова доповідь, наукова дискусія як ефективні методи пропаганди наукових ідей	6
4	Публічні наукові заходи – ефективний і оперативний канал наукової комунікації	6
5	Імідж науковця. Індивідуальні профілі вченого на міжнародних наукових електронних платформах як декларація про наукову діяльність	4
6	Презентація науково-творчого проекту в дискурсі практичного використання комунікаційних технологій	6
	Разом за навчальним планом	30

6. ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

№ теми	Назва теми	Кількість Годин
1	Вступ до курсу. Комунікація як соціокультурний феномен	6
2	Музична комунікація: тенденції і виклики часу	6

3	Наукова комунікація та її особливості у сфері музичного мистецтва	6
4	Бібліотеки, архіви, інформаційні центри, музеї та їхня роль у науковій комунікації	6
5	Еволюція наукового журналу як засобу наукової комунікації: від друкованих видань до оригінальних електронних наукових ресурсів	6
6	Академічна доброчесність. Некоректні технології в науковій комунікації і методи протидії їм	6
7	Бібліометрія, наукометричні бази даних, індекси цитувань та інші статистичні методи в науковій комунікації	6
8	Наукова стаття, наукова доповідь і презентація, наукова дискусія як ефективні методи пропаганди наукових ідей	4
9	Публічні наукові заходи – ефективний і оперативний канал наукової комунікації	5
10	Імідж науковця. Індивідуальні профілі вченого на міжнародних наукових електронних платформах як декларація про наукову діяльність	4
11	Презентація науково-творчого проекту в дискурсі практичного використання комунікаційних технологій	5
Разом за навчальним планом		60

7. ІНДИВІДУАЛЬНІ ЗАВДАННЯ (для самоперевірки)

- Дати характеристику типів, видів і рівнів комунікаційних зв'язків у науці.
- Визначити відмінності письмової та усної наукової комунікації.
- Розкрити особливості наукової комунікації у сфері музичного мистецтва.
- Описати роль і місце мистецтвознавства в структурі наукового знання.
- Навести приклади фахових наукових видань у сфері мистецтвознавства.
- Перерахувати відмінності справжнього фахового видання від хижацького.
- Окреслити проблемні зони сучасного українського мистецтвознавства (на прикладі музикознавства).
- Назвати основні етапи підготовки та принципи успішного проведення презентації наукового дослідження.

8. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

Активні, вербальні, наочні, проблемно-пошукові, дослідницькі, аналітичні, репродуктивні, розвивальні.

9. ФОРМИ ТА МЕТОДИ ОЦІНЮВАННЯ

Поточне оцінювання: усні опитування, самостійні та практичні завдання.
Підсумкове оцінювання: екзамен.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Оцінка «А» («відмінно»):

- 1) високий рівень володіння теоретичними знаннями;
- 2) вільне застосування практичних навичок;
- 3) правильно, без жодної помилки виконані всі завдання.

Оцінка «В» («дуже добре»):

- 1) дуже добрі знання теоретичного матеріалу;
- 2) вміння застосовувати теоретичні знання у практичних завданнях;
- 3) незначні помилки у виконанні завдань, наявність окремих неточностей.

Оцінка «С» («добре»):

- 1) достатня міра засвоєння ключових теоретичних понять;
- 2) окремі неточності й помилки при виконанні завдань.

Оцінка «D» («задовільно»):

- 1) наявність загальних теоретичних знань на рівні уявлень;
- 2) неточності та помилки при виконанні завдань.

Оцінка «E» («достатньо»):

- 1) наявність окремих уявлень про вивчений матеріал;
- 2) не виконано більшу половину завдань.

Оцінка «FX» («незадовільно з можливістю повторного складання»):

- 1) незнання більшої частини навчального матеріалу;
- 2) невміння застосовувати теоретичні знання на практиці;
- 3) майже повна неспроможність виконання завдань.

Оцінка «F» («незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни»):

- 1) відсутність будь-яких уявлень про вивчений матеріал;
- 2) неспроможність виконати жодне завдання.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Boorstin D. The image. A guide to Pseudo-Events in America: 25-th ed. N.-Y.: Vintage Books, 1992.
2. Cultural Policy: a Preliminary Study. Paris, UNESCO, 1969.
3. Cutlip S.C. Effective Public Relations. New Jersey.: Englewood Cliffs, 1994.
4. DeFleur M.L., Dennis E.E. Understanding Mass Communication. Third Edition, Houghton Mifflin Co., Boston, 1988.
5. Effective communications between the public service and the media. Sigma Papers: No.9. Paris: OECD, 1996.
6. Hardt, Hanno. Critical Communication Studies: Communication, History and Theory in America. New York: Routledge, 1992.
7. Martin-Barbaro, J. Communication, Culture and Hegemony. Newbury Park, CA: Sage, 1993.
8. McLoughlin Barry J. Getting Your Ideas Across. Making Effective Presentations. McLoughlin Multi Media Publishing Ltd. Ottawa, ON, Canada, 2000. 143 p.
9. McLoughlin Barry J. Overcoming Panic and Fear. Risc and Crisis Communications. McLoughlin Multi Media Publishing Ltd. Ottawa, ON, Canada, 2000. 148 p.
10. McLuhan M. Understanding Media. London, 1967.
11. McLuhan, M. and Fiore, Q. The Medium is the Message. New York: Bantam, 1967.
12. Schramm W. The Nature of Communication Between Humans. Process of Effects of Mass Communication. Urbana, 1971.
13. Shannon C.E., Weaver W. The Mathematical Theory of Communication. Urbana and Chicago: University of Illinois Press, 1963. 125 p.
14. Williams R. "Communications and Community", in: Resources of Hope. London, Verso, 1980.
15. Williams R. Culture and Society, 1780-1950. Penguin, 1963.
16. Архівознавство: Підручник для студентів іст.ф-тів вищ.навч.закладів України: за заг.ред. Я. С. Калакури та І. Б. Матяш. К.: Видавн.дім «КМ Академія», 2002. 356 с.

- 17.Бакиров В. Социальное познание на пороге постиндустриального мира. *Общественные науки и современность*. 1993. №1. С.68-77.
- 18.Бахтин М. К теории речевых жанров. *Эстетика словесного творчества*. М.: Искусство, 1986. 445 с.
- 19.Бахтин М. Проблема текста в лингвистике, филологии и других гуманитарных науках. *Эстетика словесного творчества*. М.: Искусство, 1986. С.297-325.
- 20.Безгін І.Д. Театр і глядач: Сучасні соціокультурні реальності. К.: Київський театральний інститут імені І.К.Карпенка-Карого, 2002. 335 с.
- 21.Берегова О. Академічне мистецтво в системі сучасної музичної комунікації. *Музична україністика: сучасний вимір*: Зб. ст. на пошану докт. мист. проф., чл.-кор. АМУ А. К. Терещенко / Ред.-упор. М.Ржевська. К. — Ів.-Фр.: Видавець Третяк І. Я., 2008. Вип. 2. С.77-83.
- 22.Берегова О. До визначення поняття комунікації: філософсько-культурологічні дискурси. *Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури*. Вип. XII. К.: Міленіум, 2004. С.25-33.
- 23.Берегова О. Комунікаційні аспекти культурної політики незалежної України. *Культура і сучасність*: Альманах. К.:ДАКККіМ, 2004. №2. С.49-58.
- 24.Берегова О. Музична комунікація: тенденції і виклики часу. *Науковий вісник НМАУ ім. П. І. Чайковського*. Вип.75. Композитор і сучасне соціокультурне середовище: Зб. ст. Київ: НМАУ ім. П. І. Чайковського, 2009. С.79-95;
- 25.Берегова О. Наукова комунікація в епоху глобалізації: перспективи українського музикознавства. *Науковий вісник Національної музичної академії України імені П.І.Чайковського*. Вип.120: Історія музики: проблеми, процеси, персони. К., НМАУ імені П.І.Чайковського, 2017. С.5-22.
- 26.Берегова О. Проблеми розвитку комунікаційних технологій в Україні на сучасному етапі. *Культура і сучасність*: Альманах. К.:ДАКККіМ, 2005. №2. С.87-96.
- 27.Берегова О. Соціокультурна комунікація: проблема комунікативної раціональності. *Київське музикознавство: Культурологія та мистецтвознавство*: Зб. статей. Вип. 16. К.: КДВМУ, 2004. С.280-295.
- 28.Берегова О. Сучасні комунікаційні технології в культурі України: Навчальний посібник. К.: НМАУ ім. П. І. Чайковського, 2006. 178 с.

- 29.Берегова О. Теоретичні аспекти проблеми культурної комунікації. *Київське музикознавство: Культурологія та мистецтвознавство: Зб. статей. Вип.13.* К.: КДВМУ, 2004. С.242-253.
- 30.Блажнов Е. Паблик рилейшнз. М., 1994.
- 31.Блэк С. PR: международная практика. М.: Издательский дом «Довгань», 1997. 180 с.
- 32.Блэк С. Паблик рилейшнз. Что это такое? М.: Новости, 1990. 237 с.
- 33.Борев В., Коваленко А. Культура и массовая коммуникация. М.: Наука, 1986. 303 с.
- 34.Винарик Л.С., Берсуцкий Я.Г., Щедрин А.Н. Информационная культура в современном обществе: Учеб. Пособие. Донецк, 2003. 322 с.
- 35.Власюк Г.М., Зосимович О.Ю., Хададова М.В. Музеєзнавство та архівна справа: Навч.-метод.посіб. Житомир: ЖДПУ ім. Івана Франка, 2006.
- 36.Гриценко О.А. Культура і влада. Теорія і практика культурної політики в сучасному світі. К.: УЦКД, 2000. 228 с.
- 37.Донец П.Н. Основы общей теории межкультурной коммуникации: научный статус, понятийный аппарат, языковой и неязыковой аспекты, вопросы этики и дидактики. Харьков, 2001. 386 с.
- 38.Забзалюк Д. Виникнення субкультур («групових норм») як вияв невирішених проблем сьогодення. *Культурна політика в Україні в контексті світових трансформаційних процесів: Зб. ст. за матеріалами міжнародної науково-практичної конференції.* К.: УЦКД, 2001. С.308-310.
- 39.Каган М. Мир общения: Проблема межсубъектных отношений. М.: Политиздат, 1988. 319 с.
- 40.Каган М. Философия культуры. СПб: «Петрополис», 1996. 416 с.
- 41.Кін Джон. Громадянське суспільство. Старі образи, нове бачення: Пер. з англ. О.Гриценко; Літ. ред. О.Гриценко. К.: К.І.С., 2000. 192 с.
- 42.Королько В.Г. Основы паблик рилейшнз. М.:«Рефл-бук», К: «Ваклер», 2001. 528 с.
- 43.Королько В.Г. Паблик рілейшнз. Наукові основи, методика, практика. К., 2001. 400 с.
- 44.Лалл Дж. Мас-медіа, комунікація, культура: Глобальний підхід. Пер. з англ. К., «К.І.С.», 2002. 264 с.
- 45.Ланде Д.В., Баркова О.В. Електронна бібліотека як середовище адаптивного агрегування інформації. *Бібліотечний вісник.* 2013. №2. С. 12-17.

- 46.Литвинова Л. Наукова комунікація як складова науки державного управління. *Актуальні проблеми державного управління*. 2012. Вип. 4. С. 26-30.
- 47.Лопата О. Електронні журнали в сучасній системі бібліотечно-інформаційних послуг. *Вісник Книжкової палати*, 2009, № 10, с.25-28.
- 48.Лях В. Постіндустріальне суспільство як нова парадигма соціального розвитку: проблеми і перспективи. *Генеза*. 1994. №1. С.61-79.
- 49.Мальковская И. Знак коммуникации. Дискурсивные матрицы. М., 2004. 204 с.
- 50.Мамонтов С. Тактика ведения переговоров. СПб.: Питер, 2002. 160 с.
- 51.Міжнародний імідж України: міфи і реалії: Аналітична доповідь УЦЕПД Центр Разумкова, 2000. К.: Заповіт, 2001. 506 с. С.78 – 115.
- 52.Моль А. Социодинамика культуры. М.: Прогресс, 1973. 403 с.
- 53.Моль А. Теория информации и эстетическое восприятие. М., 1966.
- 54.Никитин В.А. Проблема коммуникации. *Коммуникационный менеджмент*: Сб. докладов: Сост. Ю.Б.Грязнова. Тольятти, 2000. 140 с. С.100-103.
- 55.Онопрієнко В. Наукове співтовариство. Вступ до соціології науки. К.: ЦДПН, 1998. 99 с.
- 56.Осенко О. К. Наукова комунікація. К., 2010. 303 с.
- 57.Основы науковедения: Под ред. Н.Стефанов, Н.Яхиел, Я.Фаркаш, Г.Кребер, И.Малецкий, С.Микулинский. М.: «Наука», 1985. 432 с.
- 58.Почепцов Г.Г. Паблик рилейшнз для профессионалов. М.: “Рефл-бук”, “.: “Ваклер”, 2001. 624 с.
- 59.Почепцов Г.Г. Теория коммуникации. М.: “Рефл-бук”, “.: “Ваклер”, 2001. 656 с.
- 60.П'ятницька-Позднякова І.С. Основи наукових досліджень у вищій школі: Навч. посібник. К., 2003. 116 с.
- 61.Скиба О. Наукові комунікації в інформаційну епоху. *Вісник Національного авіаційного університету*. Серія: Філософія. Культурологія. 2012. Вип. 1. С. 42-46.
- 62.Тріщук О. В. Феномен науково-інформаційного дискурсу у сфері соціальних комунікацій : автореф. дис. ... д-ра. наук із соц. комунікацій: 27.00.01: Ольга Володимирівна Тріщук, Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка. Ін-т журналістики. К., 2009. 32 с.
- 63.Швецова-Водка Г.М. Загальна теорія документа і книги. Київ: Знання, 2014. 405 с.

- 64.Щедровицкий Г.П. Интеллект и коммуникация. *Вопросы философии*. 2004. №3. С.170-183.
- 65.Юдкін-Ріпун І.М. Цілісність культури в умовах трансформації українського суспільства. *Культурна політика в Україні в контексті світових трансформаційних процесів*: Зб. ст. за матеріалами міжнародної науково-практичної конференції. К., 2001. С.133-136.
- 66.Якобсон Р. Речевая коммуникация. Язык в отношении к другим системам коммуникации: Избранные работы. М.: Прогресс, 1985. С.306-330.

ЕЛЕКТРОННІ РЕСУРСИ:

- 67.<https://orcid.org/>
- 68.<https://scholar.google.com.ua/schhp?hl=uk>
- 69.<https://www.researchgate.net/>
- 70.https://www.skeptic.in.ua/integrity/?fbclid=IwAR2c7giiNb7knDnMHc_42E7BrYFmaWVrP9JK2ZGm3DjzLwQOcFWbiLrlaFU
- 71.Вимоги до оформлення дисертації:
<https://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0155-17>
- 72.Добривечір Валерія. Нові підходи до формування редакційної політики наукового журналу. *Вісник Книжкової палати*, 2013, №4, с.17-20.
http://nbuv.gov.ua/UJRN/vkp_2013_4_5
- 73.Закон України „Про видавничу справу”. *Відомості Верховної Ради України*. 1997. №32. Ст.206 (зі змінами від 16.10.2020 р.)
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/318/97-%D0%B2%D1%80#Text>
- 74.Закон України „Про інформацію”. *Відомості Верховної Ради України*. 1992. №48. Ст.650 (зі змінами від 16.07.2020 р.).
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12#Text>
- 75.Закон України «Про освіту». *Відомості Верховної Ради*, 2017, № 38-39, ст.380. Ст. 42. Академічна доброчесність (у редакції від 01.01.2021 р.)
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text>
- 76.Купер И. Гипертекст как способ коммуникации. Доступно за посиланням:
<http://www.nir.ru/socio/scipubl/sj/sj1-2-00kuper.html>
- 77.Лук'яненко Л.В. Електронний журнал як новий засіб наукової комунікації: бібліотечно-прикладний аспект. URL:
<http://dspace.nlu.edu.ua/bitstream/123456789/5525/1/Lukyanenko.pdf>
- 78.Наказ МОН України «Про затвердження Вимог до оформлення дисертації» від 12.01.2017 р. №40:
<https://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0155-17>
- 79.Наказ МОН України від 23.09.2019 р. № 1220 «Про опублікування результатів дисертацій на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук». <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1086-19>
- 80.Ярошенко Тетяна. Еволюція журналу як засобу наукової комунікації: від друкованих видань до оригінальних наукових журналів. URL:
http://ekmair.ukma.edu.ua/bitstream/handle/123456789/11906/Yaroshenko_Evolutsiya.pdf?sequence=1&isAllowed=y